

49. MEKTUP

٤٩- ﴿الْمَكْتُوبُ التَّاسِعُ وَالْأَرْبَعُونَ: إِلَى جَنَابِ حَضْرَةِ الِإِمِينِ مُحَمَّدٍ نُعْمَانَ فِي بَيَانِ أَنَّ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ لِلْعَارِفِ بِنَفْسِهِ يَتَعَلَّقُ بِهِ تَعَالَى﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى يُبْنِى أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ هُوَ بِالنِّسْبَةِ إِلَى الْآفَاقِ وَالْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ بِالنِّسْبَةِ إِلَى الْأَنْفُسِ فَإِذَا ظَهَرَتْ مُعَامَلَةُ اقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى لِعَارِفٍ تَامَ الْمَعْرِفَةَ وَحَصَلَتْ وَكَانَ الْعَارِفُ مُتَحَلِّيًا بِهَذَا الْمَقَامِ الْعَالِي يَكُونُ حُكْمُ تِلْكَ الْأَنْفُسِ فِي حَقِّهِ حُكْمَ الْآفَاقِ وَيَتَبَدَّلُ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ الْمُتَعَلِّقُ بِهَا عِلْمًا حُضُورِيًّا وَفِي هَذَا الْوَقْتِ يَعْزُضُ لِاقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى حُكْمُ الْأَنْفُسِ وَالْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ الَّذِي كَانَ أَوَّلًا مُتَعَلِّقًا بِالْأَنْفُسِ يَكُونُ حِينَئِذٍ مُتَعَلِّقًا بِتِلْكَ الْاقْرَبِيَّةِ لَا بِمَعْنَى أَنَّهُ يَجِدُ نَفْسَهُ عَيْنَ الْوَاجِبِ تَعَالَى وَيَظُنُّ أَنَّ الْعِلْمَ الْمُتَعَلِّقَ بِنَفْسِهِ مُتَعَلِّقٌ بِعَيْنِهِ بِالْوَاجِبِ سُبْحَانَهُ فَإِنَّ هَذَا هُوَ بِعَيْنِهِ مُعَامَلَةُ التَّوْحِيدِ وَمُتَعَلِّقٌ بِمَقَامَاتِ الْقُرْبِ وَنِهَائَةِ الْقُرْبِ هِيَ الْإِتِّحَادُ وَالْاقْرَبِيَّةُ غَيْرُ ذَلِكَ وَمُعَامَلَتُهُ شَيْءٌ آخَرُ يُبْنِى بِجَاوِزَةِ الْإِتِّحَادِ وَالْإِعْتَزَافِ بِالْإِثْنَيْنِ حَتَّى يَتَصَوَّرَ الْاقْرَبِيَّةُ وَلَا يَقَعَنَّ الْقَاصِرُ مِنْ لَفْظِ الْإِثْنَيْنِ فِي الْقَوْهَمِ وَلَا يَزْعَمَنَّ أَنَّ الْإِتِّحَادَ فَوْقَ الْإِثْنَيْنِ فَإِنَّ الْإِثْنَيْنِ الَّتِي هِيَ دُونَ الْإِتِّحَادِ مَقَامُ «الْعَوَامِّ كَالْإِنْعَامِ» وَهَذِهِ الْإِثْنَيْنِ الَّتِي لَهَا الْوُفُ مَرِيَّةٌ عَلَى الْإِتِّحَادِ مَقَامُ الْأَنْبِيَاءِ الْكَرَامِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ كَمَا أَنَّ الصَّخُورَ الَّذِي دُونَ السَّكْرِ هُوَ حَالُ الْعَوَامِّ وَالصَّخُورَ الَّذِي بَعْدَ السَّكْرِ مَقَامُ الْخَوَاصِّ بَلْ أَخِصَّ الْخَوَاصِّ وَكَمَا أَنَّ الْإِسْلَامَ الَّذِي قَبْلَ كُفْرِ الطَّرِيقَةِ إِسْلَامَ عَوَامِّ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَالْإِسْلَامَ الَّذِي بَعْدَ كُفْرِ الطَّرِيقَةِ إِسْلَامَ أَخِصَّ الْخَوَاصِّ وَالْعَجَبُ أَنَّ الْعَارِفَ وَإِنْ لَمْ يَرَ نَفْسَهُ وَاجِبًا تَعَالَى وَلَكِنَّ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ الْمُتَعَلِّقَ بِنَفْسِ الْعَارِفِ يَتَعَلَّقُ بِالْوَاجِبِ وَيَكُونُ عِلْمُهُ بِنَفْسِهِ الَّذِي هُوَ حُضُورِيٌّ حُضُورِيًّا ﴿ع﴾ وَكَمْ فِي الْعِشْقِ مِنْ عَجَبٍ عَجِيبٍ * وَالْعَقْلُ الْمُتَعَقِّلُ لَا يَهْتَدِي إِلَى هَذِهِ الدَّقِيقَةِ بَلْ يَجْعَلُهَا رَاجِعَةً إِلَى جَمْعِ الضَّدَّتَيْنِ قَالَ وَاحِدٌ مِنَ الْعَارِفِينَ «عَرَفْتُ رَبِّي بِجَمْعِ الْأَضْدَادِ» ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

TÜRKÇE ANLAMI

- Mîr Muhammed Nu'mân Hazretleri'ne yazılmıştır.
- Ârifin kendisiyle ilgili huzûrî bilgisinin Hak Sübhânehû ile ilgili olduğu .

Hamd, âlemlerin Rabbi olan AllahTeâlâ içindir. Selâm olsun O'nun seçtiği kullara...

Husûlî ilim âfâk ile ilgilidir. Huzûrî ilim ise enfûsle ilgilidir. Allah Sübhânehû'nun akrabiyyet (çok yakın olma) muamelesi, marifeti tam olan bir ârif için zâhir olup gerçekleşirse, ârif de bu yüksek makamla süslenirse, kendisi hakkındaki bu enfûs hükmü, âfâk hükmüne dönüşür... Onunla ilgili olan huzûrî bilgi de husûlî bilgi olarak değişir. Bu durumda Allah Teâlâ'nın akrabiyyetine, enfûs hükmü arız olur. Daha önce enfûsle ilgili olan huzûrî bilgi artık bu akrabiyyetle ilgili olmaya başlar.

Ancak bu, "Ârif kendisini, Vâcib Teâlâ'nın aynı bulur... Kendisiyle ilgili olan ilmin aynıyla Vâcib Teâlâ ile ilgili olduğunu zanneder" anlamında değildir. Çünkü böyle bir şey tamamıyla tevhid muâmelesidir ve kurb (yakınlık) makamlarıyla ilgilidir. Kurbun sonu ise ittihâddır. Akrabiyyet bunun dışında bir şeydir... Muâmelesi de farklıdır.

Akrabiyyetin gerçekleşmesi için, ittihâdı geçmek ve ikiliği kabul etmek gerekir. Dar görüşlüler "İkilik" lafzından hareketle hemen bir vehme kapılarak ittihâdın ikiliğin üstünde olduğunu sanmasın. Çünkü ittihâdsız ikilik, hayvanlar gibi olan avamın makamıdır. Binlerce meziyetiyle ittihâddan üstün olan ikilik ise Enbiyâ-i Kirâm'ın makamıdır.

Nitekim sekirsiz sahv da avâma has bir hal iken, sekirden sonra yaşanan sahv seçkin kulların, hatta seçkinler seçkininin makamıdır. Aynı şekilde, tarikat küfründen önceki İslâm, Müslümanların avamının İslâm'ı iken, tarikat küfründen sonraki İslâm seçkin kulların İslâm'ıdır.

Tuhaftır ki, ârif her ne kadar kendisini Vâcib Teâlâ olarak görmese de, kendisiyle ilgili olan huzûrî bilgi Vâcib Teâlâ ile de ilgilidir. Kendiyle ilgili olan huzûrî bilgisi ise husûlîye dönüşür.

"Aşkta hayret verici nice şeyler vardır."

Bu inceliklere aklın boyu yetişmez. Bilakis, akıl bunu zıtların bir araya gelmesi olarak anlar. Âriflerden biri, "Rabbimi zıtların bir araya gelmesinde buldum." demiştir.

"Rabbimiz, bize katından bir rahmet ver ve bize şu işimizden bir çıkış yolu hazırla!"³² Selâm hidâyete tâbi olanlara olsun.

﴿ KELİME ANLAMİ ﴾

49. الْكَتُوبُ التَّاسِعُ وَالْأَرْبَعُونَ Kırk dokuzuncu mektup (Kime gönderilmiştir?)

إِلَى جَنَابِ حَضْرَةِ الْمِيرِ مُحَمَّدٍ نُعْمَانَ Mir Muhammed Numan hazretlerine (Ne hakkında?)

فِي بَيَانِ شُؤْنِهِ هَؤُلَاءِ الْخُصُورِيُّ لِلْعَارِفِ بِنَفْسِهِ Şunun beyanı hakkındadır ki, Arifin kendisiyle alakalı huzuri ilmi

Allah Teâlâ'yla alakalıdır ﴿

عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اضْطَفَى Selam ise Hamd Allah'a وَسَلَامٌ Hamdullah

هُوَ بِالنِّسْبَةِ إِلَى Husuli ilim أَنَّ الْعِلْمَ الْخُصُورِيُّ Bilinmesi gerekir ki: أَن يَعْلَمَ

Enfuse بِالنِّسْبَةِ إِلَى الْأَنْفُسِ Huzuri ilim ise وَالْعِلْمَ الْخُصُورِيُّ Afaka nispettedir

نِسْطَهُ فَإِذَا ظَهَرَ Allah'ın akrabiyet (Ne?) اَقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى

Marifeti tam olan (çok yakın olma) muamelesi (Kime zıd olur edince?) تَامَ الْمَعْرِفَةِ

Ve arif olunca (Ne وَكَانَ الْعَارِفُ Ve bu muamele meydana gelince وَحَصَلَتْ

يَكُونُ حُكْمُ تِلْكَ Bu yüce makamla süslenen مُتَحَلِّيًا بِهَذَا الْمَقَامِ الْعَالِي

حُكْمُ (O zaman) arif hakkında bu enfüsün hükmü olur (Ne olur?) حُكْمُ

وَيَتَبَدَّلُ الْعِلْمُ الْخُصُورِيُّ Afak hükmü Ve huzuri ilim dönüşür (Öyle ilim ki,)

وَفِي هَذَا الْوَقْتِ Husuli ilme عِلْمًا خُصُورِيًّا (Neye dönüşür?) اَقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى

Allah'ın akrabiyetine (Ne arız وَبِغَيْرِ وَصْفٍ Ve bu vakitte arız olur (Neye?) اَقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى

الَّذِي كَانَ أَوَّلًا Ve ilmi huzuri وَالْعِلْمُ الْخُصُورِيُّ Enfüs hükmü حُكْمُ الْأَنْفُسِ

Şimdi o ilim olur (Ne كَيَّنَ كَيَّنَ كَيَّنَ Kİ, o önceden enfüsle alakalıydı مُتَعَلِّقًا بِالْأَنْفُسِ

أَمَّا هَذَا الْمَعْنَى Bu akrabiyetle alakalı مُتَعَلِّقًا بِتِلْكَ الْأَقْرَبِيَّةِ (Ne olur?)

وَيَنْظُرُ أَنَّ الْعِلْمَ Arif kendisini Allah'ın aynı olarak bulur أَنَّهُ يَجِدُ نَفْسَهُ عَيْنَ الْوَاجِبِ تَعَالَى
مُتَعَلِّقٌ بِعَيْنِهِ بِالْوَاجِبِ سُبْحَانَهُ (Ne?) Ve kendisiyle alakalı ilmi sanar الْمُتَعَلِّقُ بِنَفْسِهِ
فَإِنَّ هَذَا هُوَ بِعَيْنِهِ (Niçin bu anlamda değildir?) Vacib Subhânehu'nun zatıyla alakalı
وَمُتَعَلِّقٌ بِمَقَامَاتِ الْقُرْبِ Çünkü bu bizatihi tevhid muamelesidir مُعَامَلَةُ التَّوْحِيدِ
kurb makamlarıyla alakalıdır وَنِهَایَةُ الْقُرْبِ هِيَ الْإِتِّحَادُ Kurb'un sonu da ittihatır
وَمُعَامَلَتُهُ شَيْءٌ آخَرُ Akrabiyet ise bundan farklı وَالْأَقْرَبِيَّةُ غَيْرُ ذَلِكَ
وَالْإِعْتِرَافُ بِالْأُنْيَسِيَّةِ İttihadı aşmak مُجَاوِزَةُ الْإِتِّحَادِ (Ne?) Gerekir يَنْبَغِي
وَلَا يَقَعَنَّ Ta ki akrabiyet düşünülebilirsin حَتَّى يَتَصَوَّرَ الْأَقْرَبِيَّةَ (Niçin?) İkiliği itiraf etmek
لَفِظِ الْأُنْيَسِيَّةِ İkilik lafzından dolayı (Neye düşmesin?) Nakıs olan kişi düşmesin فِي التَّوْحِيدِ
وَالْإِتِّحَادِ فَفَوْقَ الْأُنْيَسِيَّةِ Vehme Ve ittihadın ikiliğin Ve لَا يَزْعَمَنَّ أَنَّ الْإِتِّحَادَ
فَإِنَّ الْأُنْيَسِيَّةَ الَّتِي هِيَ دُونَ الْإِتِّحَادِ (Niçin?) üstünde olduğunu sanmasınlar
مَقَامُ الْعَوَامِ Kālan'ca Hayvanlar gibi olan avamın ma-
Kİ, onun ittihada Kİ, الَّتِي لَهَا الْوُفُورُ مَرِيَّةٌ عَلَى الْإِتِّحَادِ Bu ikilik ise وَهَذِهِ الْأُنْيَسِيَّةُ
binlerce üstünlüğü vardır مَقَامُ الْأَنْبِيَاءِ الْكِرَامِ Kıymetli peygamberlerin makamıdır
كَأَنَّ الصَّحْوَ الَّذِي دُونَ الشَّكْرِ Onlara salat-u selam olsun عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ
وَالصَّحْوُ الَّذِي بَعْدَ Avamın halidir هُوَ حَالُ الْعَوَامِ Nitekim sekirden önceki sahv hali
بَلْ مَقَامُ الْخَوَاصِ Has kulların makamıdır سَكِرَ Sekirden sonraki sahv hali ise
وَكَمَا أَنَّ الْإِسْلَامَ الَّذِي قَبْلَ كُفْرِ Bilakis en has kulların makamıdır أَخِصَّ الْخَوَاصِ
Avam İslam'ıdır عَوَامٌ أَهْلُ الْإِسْلَامِ Nitekim tarikattaki küfürden önceki İslam da الطَّرِيقَةُ
Müslümanların İslam'ıdır الطَّرِيقَةُ بَعْدَ كُفْرِ الطَّرِيقَةِ Tarikattaki küfürden
وَالْعَجَبُ Ne En seçkin kulların İslam'ıdır اِخْصَى الْخَوَاصِ sonraki İslam ise
Kendisini Vacib Teâlâ olarak وَإِنْ لَمْ يَرَ نَفْسَهُ وَاجِبًا تَعَالَى Arif أَنَّهُ الْعَارِفُ
Arifin kendisiyle alakalı olan (O ilim nedir?) اِلْتَمَسَ الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ Ama huzuri ilim (Öyle ilim ki,) أَلَمْ تَعْلَمْ
Allah'a taallük ALLAH'İTİHÂDİ بِالْوَاجِبِ Ve arifin kendini bilmesi olur وَكَفَى كَيْفَ الْعِلْمُ بِنَفْسِهِ
Ki, o bilgi

مِنْ عَجَبٍ أَشْكَتَا نِيعَ الْعِشْقِ ﴿ع﴾ Husuli (Ne olur?) huzuridir
 Prangalı akıl ulaşamaz وَالْعَقْلُ الْمُعْتَقِلُ لَا يَنْتَلِي Hayret veren şeyler vardır عَجِيبِ
 Bilakis akıl bunu yönelik kılar بَلْ يَنْتَلِيهَا رَاجِعَةً إِلَى هَذِهِ الدَّقِيقَةِ (Neye?)
 Ariflerden biri قَالَ وَاحِدٌ مِنَ الْعَارِفِينَ İki zıttı birleştirmeye إِلَى جَمْعِ الضَّدَيْنِ (Neye?)
 رَبَّنَا يَجْمَعُ الْأَضْدَادِ Zıtları birleştirmekle Rabbimi bildim عَرَفْتُ رَبِّي dedi ki:
 Ey Rabbimiz! Bize ver (Nereden?) مِنْ لَدُنْكَ Bir rahmet رَحْمَةً (Ne?)
 وَالسَّلَامُ Bir çıkış yolu رَشْدًا Şu işimizden مِنْ أَمْرِنَا (Ne?) Ve bize hazırla وَهَيِّئْ لَنَا
 Selam olsun (Kime?) مِنَ اتَّبَعَ الْهُدَى Hidayete tabi olana...